

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med hr. Duetoft i, at hvis man tager udgangspunkt i rapporten, bliver det hele jo bagklogskab. Hvis man i fem år her i Folketinget og i Folketingets udvalg ikke har interesseret sig for, hvad der skete, bliver det bakspejlsbetragtninger. Jeg er i øvrigt enig i, at det her ikke er en folkesag. Det er der nu meget af det, som Folketinget beskæftiger sig med, der ikke er, og derfor er det vores ansvar alligevel.

Jeg vil bare spørge hr. Peter Duetoft, om han ikke er enig med Fremskridtspartiet i, at Folketinget, uanset om det er en folkesag eller ej, efter grundloven har en pligt til at føre kontrol med regeringens embedsførelse. Er hr. Peter Duetoft ikke enig i, at det også drejer sig om, at man skal kunne placere et ansvar, og at der med denne rapport er lagt op til, at det kan man ikke, for sådan var kommissoriet ikke? Og er hr. Peter Duetoft ikke enig i, at hvis man bliver gjort opmærksom på tingene, har man også pligt til at udvise det, der hedder rettidig omhu?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan tydeligt høre den svære balancegang, det må være at være CD i denne sag, sådan at skulle uddele lidt små hug til alle og helst ikke for meget, men det, mit spørgsmål nu går på, er bl.a., at hr. Peter Duetoft er formand for Finansudvalget, og at hr. Peter Duetoft selvfølgelig også har sat sig ind i beretningen, og hvad der står om, hvornår Finansudvalget er blevet inddraget og orienteret om forskellige spørgsmål, bl.a. den bevillingshjemmel, som finansministeren jo ikke havde, da han gik til Nationalbanken, men som han måske burde have fået.

Det, der er mit spørgsmål til hr. Peter Duetoft, er, om hr. Peter Duetoft synes, det er betryggende, at man lader en EU-folkeafstemning være bestemmende for, hvornår man orienterer Folketingets Finansudvalg, at man lader spørgsmålet om, at man skal have et ja igennem den 18. maj 1993, være udslagsgivende for, om man går i Finansudvalget og søger dækning for det mundtlige tilsagn, man giver Nationalbanken?

I Dansk Folkeparti er vi dybt bekymret over lige præcis det her forhold, fordi det jo rejser det spørgsmål, hvad der mon gemmes væk for Folketinget og Folketingets udvalg og for Folketingets Finansudvalg som bevillingsmyndig-

hed fra nu af og frem til den 28. maj, og derfor er jeg meget interesseret i at høre hr. Duetofts holdning til det spørgsmål.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Vi tager også lige de næste to korte bemærkninger. Så får ordføreren lov at svare, og så tager vi pause.

Det er hr. Óli Breckmann og hr. Per Stig Møller, og det er ét minut til hver.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Hr. Peter Duetoft havde lyst til at undskylde regeringen for i dens travlhed ikke at have orienteret de færøske politikere, det færøske landsstyre og lagmanden godt nok. Det drejer sig trods alt om et efterfølgende tab for Færøerne på 1,3 mia. kr. Det burde regeringens medlemmer have kunnet forudse allerede på det tidspunkt, fordi man trods alt vidste, at det var en kalket grav, man var ved at sælge landsstyret.

Tænk engang, hvad resultatet ville være i Danmark, hvis en EU-instans havde påduttet Danmark et tab på 150 mia. kr. i løbet af sommeren 1993. Hvis Danmark skulle have båret dette tab, ville der simpelt hen komme en krigserklæring. Danmark ville have meldt sig ud af EU aldeles prompte.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Peter Duetoft beklagede lidt, at det ikke virker som en politisk debat. Det synes jeg nu nok det gør, men meningen med denne undersøgelse har jo præcis været, at Folketinget bagefter skulle træffe sin politiske vurdering, således at det ikke var en dommer, der gjorde det. Derfor må hr. Peter Duetoft altså respektere, at det var meningen med det hele, at når beretningen forelå, skulle der være en debat i Folketingsalen.

Jeg synes da også, at debatten viser noget, for den har jo f.eks. vist det, som hr. Peter Duetoft sagde, og jeg synes, det er interessant, at det dog fastslås også fra CD's side: Regeringen traf beslutningerne på et mangelfuldt grundlag. Her er det altså vores opfattelse, at det er regeringens forpligtelse at sikre sig et ordentligt beslutningsgrundlag.

Jeg synes, det var interessant at høre det forslag, som hr. Peter Duetoft stillede, og det vil jeg meget gerne tilslutte mig og bygge videre